

РЕШЕНИЕ

№ 1439

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12707** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Е. К. от [населено място] срещу Решение № 20208155 от 05.11.2021 г., постановено по НАХД № 4622/2020 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 97-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-001940 от 28.03.2018г., издадено от началник отдел “Пътна полиция” към Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Касаторът излага аргументи за неправилност на въззивното решение, като постановено в противоречие с императивната разпоредба на чл.17 от ЗАНН, тъй като с вече е наказана за същото нарушение. Моли съда да отмени решението и потвърденото с него НП. Представя писмени доказателства. Не претендира разноски. Ответникът по касация, Столичната дирекция на вътрешните работи - отдел “Пътна полиция”, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Касационната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

С потвърденото от СРС НП № 18-4332-001940 от 28.03.2018г., издадено от началник отдел "Пътна полиция" към СДВР, И. Е. К. е наказана, на основание чл. 174, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с глоба в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за това, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда вкл., с което виновно е нарушила чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП и с глоба в размер на 10 лева, на основание чл.183, ал.1, т.1 пр. 1,2 от ЗДвП, за това, че не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория, с което виновно е нарушила чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В решението си СРС е установил следната фактическа обстановка: На 15.03.2018г., около 4:20 часа в [населено място] на [улица], И. Е. К. управлява личния си автомобил С. И. с рег. [рег.номер на МПС], по [улица]от ул. "Д-р К." към [улица], като до бензиностанция "Л." при извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 5510 № 0212 проба № 907 е отчетен положителен резултат 0,57 промила. И. Е. К. е изпробвана и за употреба на наркотични или упойващи вещества с техническо средство D. C. 3000, като е отчетен положителен резултат за амфетамин и опиат. Не е представено и СУМПС и КТ, който е отнет. Издадени са талони за медицинско изследване № 0025621 за МБАЛ "Св. А." и № 0025622 за ВМА, в които е посочено, че лицето приема показанията на техническите средства.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, СРС е приел, че при издаването на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставянето им. По същество съдът приема, че с поведението си на пътя К. е извършила нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, тъй като е управлявала с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. От субективна страна деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл. Приел е, за извършено и нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 ЗДвП, тъй като не е носила СУМПС и контролен талон към него. Съдът е намерил също, че извършеното от И. К. не представлява маловажен случай на административно нарушение.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

На първо място, съдът не споделя доводите на касатора, че НП не е връчено редовно. Доколкото в чл. 58 ЗАНН не са регламентирани от законодателя конкретни правила за връчването на НП, то се извършва по реда на чл. 180 НПК с оглед препращането в чл. 84 ЗАНН. Чл. 58, ал. 1 ЗАНН задължава наказващият орган да връчи НП на нарушителя. В случая НП е връчено на майката на касатора. Тази възможност е предвидена в ал.180, а л.2 НПК, според който, когато лицето отсъства, призовките, съобщенията и книжата се връчват на пълнолетен член на семейството му. Но дори й да е налице нередовност при връчването на НП това би имало отношение към сроковете за обжалването му, но не и към неговата законосъобразност.

Съгласно чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП е въведена забрана за водача да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози. В чл.174, ал.1., т.1 ЗДвП е предвидено, че който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух, над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително

се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и глоба 500 лв.

Според чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Като не е го е сторила това И. К. е нарушила посочената разпореда, поради което правилно, на осн. чл. чл.183, ал.1, т.1 пр. 1,2 от ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 10 лева.

Съдът като съобрази предатвените от касатора писмени доказателства и конкретно обвинителен акт за престъпление по чл. 343б, ал.3 НК от 17.03.2020г. и протокол от 29.07.2020г. по нохд №4642/2020г. на СРС, НО, 94-ти състав, намира, че в случая не са налице основания по чл.17 от ЗАНН, съгласно който никой не може да бъде наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила наказателно постановление или решение на съда. В случая К. е извършила три отделни нарушения, като с НП е санкционирана за две от тях. За това, че е управлявала лек автомобил под въздействието на амфетамин и опиат касаторът не е санкциониран с НП, Напротив, в него е записано, че това деяние предсатвлява престъпление по чл. 343б, ал.3 НК.

С одобреното в протокола от 29.07.2020г. по нохд №4642/2020г. на СРС, НО, 94-ти състав споразумение И. Е. К. е призната за виновна именно за нарушението, за което не ѝ е наложено административно наказание - за това, че управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Следователно принципът non bis in idem в случая не е нарушен и не е налице основание за отмяна на НП.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила. В настоящето производство ответникът по касация не претендира разноски и не е защитаван, поради което такива не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20208155 от 05.11.2021 г., постановено по НАХД № 4622/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав,.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: